

Dovolená snů

Každý z nás si pod tím pojmem představí něco jiného. Jeden bílé písčité pláže v Karibiku, druhý vysokohorské štíty alpských velikánů a třetí chalupu v Jizerkách s vůní borůvkového koláče od babičky. Mám také představu o své dovolené snů. A dokonce hned několik. A jednu takovou jsem právě toto léto prožila. Jako máma dvou naprosto mimořádných dětí, které mně i manželovi zabírají 48h z každého dne, je pro nás dovolená snů ta, kde si máme možnost trochu vydechnout a užívat si jakékoliv volné chvíle, kdy nejsme stále ve střehu....

Dovolenou s Motýlkem (www.motylek.org) jsme zamluvili již na začátku roku. Měla to být první velká rodinná dovolená – táta, máma, děti, pes. Dva dny před odjezdem jsem propadla hysterii, neboť jsem si teprve v tu chvíli přečetla informaci o tom, že v chatkách nebude sociální zařízení, ani voda. A představa našeho 13měsíčního juniora, kterého umývám po nějaké příhodě v plenkách ve společných sprchách, mě upřímně vyděsila a znechutila. Můj věčně optimistický manžel se mi vysmál, že plaším zbytečně, ale já už byla jak na trní. Mé hororové představy umocnil samotný akt balení, resp. přesunu všeho možného do auta. Vypadalo to, že započalo novodobé stěhování národů.

Cesta směr Konstantinovy Lázně probíhala relativně bez problémů a úderem 13. hodiny jsme dorazili do kempu, na místo srazu. Po posilnění chutným obědem jsme započali velký přesun obsahu auta do chatky. Klec se psem, kočárek, jídlo pro juniora, pleny a vše kolem taktéž pro juniora, kola, nějaká ta taška s oblečením. A chatka byla během chvíle naplněna zcela a beze zbytku.

Program celého pobytu se nesl v duchu velkého kamaráda všech dětí – Ferdy Mravence. Již při první procházce zanechal dětem dopis s úkolem. A večer, představte si, přišel za námi všemi osobně. Nedovedete si představit ty překvapené a zároveň rozzářené dětské oči (Vladimíre, maska byla prostě jak z pohádky). Zahnali jsme děti do hajanova a zasedli k ohni. Ani si nevzpomínám, kdy jsem naposledy seděla (coby bývalý tramp a skaut) u ohně, v klidu, bez odbíhání k dětem. Ten pocit pohody bych přála všem. A já si ho užívala každický večer.

Obavy z toho, že nám bude junior komplikovat každodenní režim se rozplynuly. Byl od rána do večera venku, mezi dětmi nebo spal nebo plnil úkoly a večer krásně usínal v kočárku za mohutného zpěvu přítomných rodičů a vůně hořícího dřeva.

Co všechno pro nás a pro děti Ferda Mravenec nachystal? Návštěvu lanového centra, cyklo-výlety, projížďku na koních, koupání v té nejledovější vodě na světě v místním bazénu, výlety pěšmo i vlakem, olympiádu, tvořivé dopoledne atd. Za každý splněný úkol dostávaly děti platidlo známé jen jim a Ferdovi, tzv. ferdášky. Za ty si závěrečný večer nakoupily ve Ferdově obchůdku báječné dárky.

Všech aktivit se účastnily nejen děti, ale i rodiče. Přiznám se, že většinou beze mě. Já si poprvé v životě užívala naprosté volnosti. Junior se přilepil na manžela a stali se naprosto nerozdílnou dvojkou. Puboška Martinka střídala své objekty zájmu – manžel, vedoucí z Motýlku, ostatní rodiče. A já měla VOLNO. Mohla jsem jít kam jsem chtěla. Mohla jsem si dělat, co jsem chtěla...Znáte tento, mně již dlouhou dobu naprosto neznámý, pocit? Věřím, že ten pocit jednou za čas zažije každý rodič. Ale rodiče dětí s různými

problémy, postižením, handicap, zažívají tento pocit opravdu zřídka. Není snadné najít nejen prostor, ale i komunitu lidí, ve které budou vaše JINÉ děti přijímány takové jaké jsou. A najít lidi, kterým jen tak můžete své děti svěřit, to se už rovná téměř zázraku.

Já jsem si takový malý zázrak zažila. Měla jsem po letech čas pro sebe a to je nad všechny zázraky. Moje děti byly celý ten týden naprosto nadšené, vůbec jsem je nepoznávala. Manžel byl také ve svém živlu – děti měl naprosto a zcela pro sebe, aniž by k tomu musel vařit a vykonávat jiné podobné zbytečnosti.

Závěrečné balení i cesta domů už probíhaly za bubnování kapek deště. Jako kdyby i to počasí vědělo, že jsme prožili něco nádherného a neodjíždí se nám zrovna lehce. Děkuji Motýlku a Motýlkům za naprosto báječný týden. Děkuji manželovi za to, že převzal štafetový kolík v podobě našich dvou dětí. Děkuji ostatním rodičům i dětem za to, že vytvořili tak báječnou a pohodovou atmosféru po celou dobu pobytu.

A z celého srdce doufám – PŘÍŠTÍ ROK ZASE NASHLEDANOU! Na další dovolené snů!

Autorka: B. Jungerová, B.Jungerova@seznam.cz
(autorka je spolupracovnicí redakce dobromysl.cz)